

כתת שלושה-עשר איש

שיטת המבנה ה"משולש", של שלוש כיתות רובאיות למחלקה, ושלוש מחלקות בפלוגה, — מוסיפה להתקיים.

מפקד הכיתה מצויד בקרבין. כל אחת משלוש "חוליות-האש" שבכיתה מאורגנות ומצוידות כפי שמראה התמונה, פרט לכך שהקורפורלים מצוידים ברובה M 1 (גרנד חצי-אב"טומטי) ולא בקרבין. כמו-כן תצויד כל כיתה בזרקאש אחד ובמערך-נתיצה, וכן בצויד קרב נלווה אחר.

מפקד הכיתה אחראי לניהול חוליות-האש שלו ולתיאומן. מפקד חולית-אש אחראי להפעלת חלקיה השונים של החוליה, שהיא כולה מאורגנת סביב ה"ציר", המקלע, "BAR" המשמש לה, "בסיס-אש". עם זאת דרוש שכל איש מאנשי החוליה ידע להשתמש בכל אחד מכלי נשקה.

תפקידי הסיירות אפשר להם שיבוצעו ע"י הכיתה כולה, או ע"י חוליה, או הרו-באים שבתוך חוליות-האש. בכוחה של חוליה, כזאת לבצע פעולה עצמאית בסיוור, בתצפית, בהבטחה או בתורת משמר-חץ.

קיצורו של דבר, "צבא הצי" מקוה שיהיה בה, בכיתה החדשה, כדי:

1. לקיים ניהול ותיאום בתנאי-קרב, ובמיוחד בפעולות אמפיביות (עליה-בחופים).
2. לתאם את האש ואת התנועה בתוך חוליות-האש, ובשילובה עם חוליות-אש אחרות.
3. לתאם את ההסתגנות בהתקפה ולנהלה בתוך חוליות-האש, ובשילובה עם חוליות אחרות.

4. לספק סיוע הדדי בהגנה.
5. לשחרר מריכוז מופרז את ניהול האש, ואת הפיקוד.

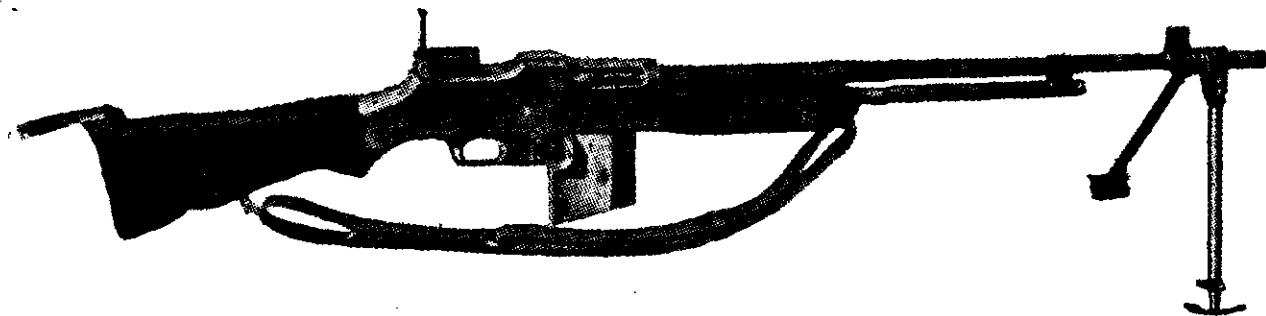
6. להבטיח ניידות וגמישות.
7. לאפשר קליטה מהירה של מילואי-הח-לפך באדם, ושתהא מסתגלת על נקלה לצרכי האימון ל"משימות מיוחדות".

מ"ירחון הרגלים" (ארה"ב), יולי 1944 — כיתת הרובאים החדשה של "צבא הצי" (Marines) של ארה"ב — בת "ג איש, במקום י"ב שלפי התקן הקודם¹). לפני שנתקבל מבנה הכיתה הזה ניסו "צבא-הצי" בתנאי קרב בזירות האוקיינוס השקט. וכן יחידות הצבא (צבא-היבשה התקין) שבאותן הזירות, ערכו אף הן נסיונות בכיתות במבנה דומה. אין הכיתה החדשה פוגעת במבנה של חטיבות הגדולות ממנה.

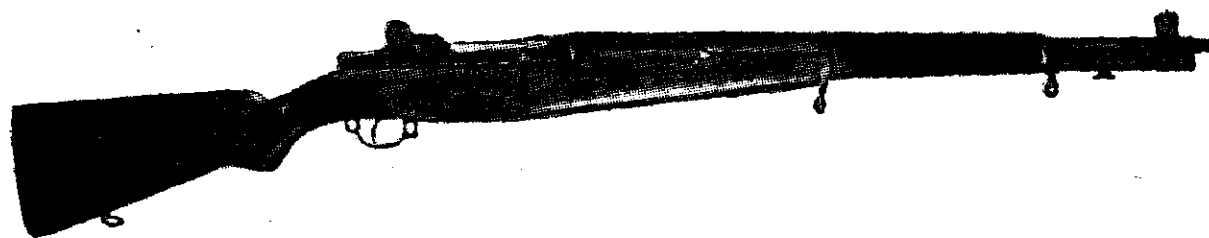

מפקד הכיתה, ואחת משלוש חוליות-האש שבכיתה, (במדיה-הסואה).

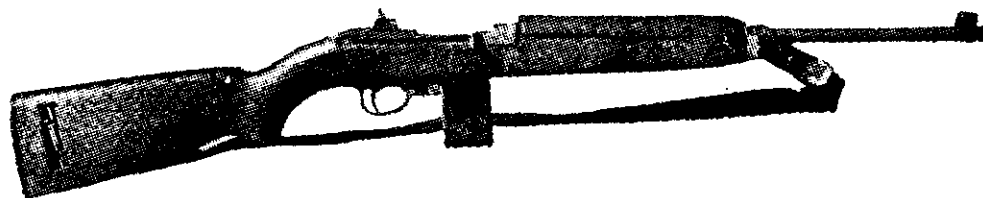
(1) לעניין מבנה צבא-הצי עיין "מבנה הצבא" בפרק מהעתונות הצבאית, "מערכות", חוב' ל'.

המקלע BAR ("רובה-אבטומטי בראונינג"), הוא כלי הכיתה, לאש אבטומטית. קוטר כדוריו — 7.6 מ"מ; 20 למחסנית; טווחו — עד 5 קילומטר; הטווח היעיל בקרב — כ-11 ק"מ; אורכו כ-1.20 מטר; בעל דורגל.

ה"גרנד" — רובה חצי אבטומטי בן 7.6 מ"מ, — נשק יסוד לרגלי ארה"ב. אורכו — 1.07 מ', ועם הכידון — כ-1.46 מ'. כדורים למחסנית; טווחו המכסימלי — 3 ק"מ; הטווח היעיל בקרב — 700–900 מטר.

ה"קרביין" — בצבא ארה"ב, אין פירושו כיום הרובה הרגיל במהדורה מקוצרת (לפרשים לחיילות טכניים וכד'), כאשר היה בעבר. כעת הנו מעין "אקדח-ענק", — ואכן תוכן על מנת לבוא במקרים רבים תחת האקדח — אם כי צורתו היא צורת רובה-כתף-מוקטן. כדורו, בקוטר 7.5 מ"מ, רב-משקל כשל כדור האקדחים או תת-המקלעים. מחצו נופל מזה של הרובה, בשל מהירות-הלוע הקטנה יותר; אינו יורה כדורי 7.5 מ"מ של הרובים. פעולתו — "חצי-אבטומטית", במחסניתו — 15 כדור. יריתו מהכתף, מקנה לו דיוק וטווח הער-לים על אלה של אקדחים.

ס ק ט י ק ה

לכידת "תיבת-שדה"

לכבוש תיבת-שדה זו ולהחזיק בה, בהסתייעות בטנק.

הסתכלתי במפה ובפני השטח וראיתי, כי היתה שם גם חפירת-קלעים, ישר מאחרי תיבת-השדה. כינסתי את אנשי ולאחר שירדה החש-כה, הסתלקנו לאותו מקום שב-צריכים היינו לפגוש בטנק. מפקד הטנק ואנוכי הכינונו יחד את תכניותינו, אחר כך שקדתי הרבה להסבירן לאנשי.

החילוני לנוע בשעה 10.30, צמודים מאחור

מ"ירחון הרגלים" (ארה"ב) יוני 1945
פלוגתנו, שלא היתה במלוא כוחה, נעצרה על גבעה אחת ע"י אש מרגמה ומכ"י גרמנית. מכאי גרמני כיסה באש את הערוץ, שהשתרע אלכסוני לפנינו, ולעבר האגף השמאלי. גר-מנים היו גם בתיבת-שדה שבמעלה-הדרך, ישר לפנינו. והרושם היה, שהגרמנים מכוונים מתי-בת-שדה זו את אש הארטילריה והמרגמות. מי שמילא את תפקיד מפקד הפלוגה, פקד על מחלקתי (לא היה לנו מ. מ.) בת 12 איש

לסנק, הגע לאורך הדרך. לאחר זמן מועט נתיקלנו באש ארטילריה ומרגמות. הטנק ירה בתיבת-השדה פעם בפעם, ואנחנו התקדמנו. כשהגענו לאיזור, שבו צריך היה הטנק להעצר, שאל מפקד הטנק: מתי עליו להפסיק לירות בתיבת-השדה. אמרתי לו: "כשנהיה קרובים כל-כך שתוכרח להפסיק, אז תפסיק".

ניהלתי אחת מכיתות לעבר תיבת-השדה, שהיתה מרוחקת כ-350 יארד. הם נתקלו בתיל, והחלו לחתכו. חשבת, כי אי-אפשר לנו לבזוז זמן בדרך זו. מצאתי דרך סביב תיל ונהגתי בכיתה קדימה. כבר לפני כן היו יורים בנו ממרגמות, ובערך באותו זמן נכנסנו לגורת-אש של מכ"י, וכמה מאנשי חדלו להתקדם בעקבותי. סרג'נט מאולדינג השיג שבעל-המקלע ושלשה רובאים המשיכו בתנועה לעבר תיבת-השדה. קראתי בקול למפגרים "המשיכו ובואו, ממזרים גרמנים אלה אינם יכולים לפגוע בנו". עוד סרג'נט אחד ושלשה מאנשיו המשיכו להתקדם, אך אותה שעה כבר לא היה מספרנו אלא 9 אנשים בלבד.

הגעתי לתיבת-השדה, ובערך באותו זמן חידש הטנק את אש. נזרק עלי מעט עפר, אך חשבת כי יהא זה הפגז האחרון שלו. אנשי קרבנו והלכו, ובידי אחד מהם היו 10 ליטראות של T.N.T. (טרי-ניטרו-טולואן). בשעה שחכיתי להם זרקתי צמד רימוני-יד אל הדלת האחורית, — פשוט, כדי שלא ישרבבו הגרמנים ראש מתוך תיבת-השדה, עד שתגיע אלי עזרת-מה. כשהגיעו אנשי, חיפו סרג'נט אחד ושני אנשים על חפירת-הקלעים שמעורף לתיבה, ואלו החב' לנים שלנו הניחו את ה"ט.נ.ט." ליד דלת התיבה. אך ה"ט.נ.ט." לא נתפוצץ.

בינתיים התקדמו שאר אנשי הפלוגה עד כדי 200 יארד מאתנו, ואדם נשלח קדימה אלינו

ועמו עוד שני מטעני נפץ, בן 10 ליטראות כל אחד. מטען-הנפץ הראשון שהניח לא נתפוצץ גם הוא, ואני החילתי להזיע ממש. לאחרונה הכנסנו את מטען-הנפץ השלישי, והלזו נתפוצץ לבסוף. ההתפוצצות לא "הורגשה" כלל ע"י תיבת-השדה, אך משערני, שזעזעה כהוגן את הגרמנים. שירתתי שני אנשים לשמור על התיבה, למקרה שיצאו אותה, ושאריתנו התקדמה לעבר חפירת-הקלעים. היא נמצאה ריקה, וכן ריקה היתה מחפורת-המגורים של הגרמנים, הסמוכה לשם. זרקתי כמה רימוני-יד אל הדלת הפתוחה של זו האחרונה.

אותה שעה, בערך, שמעתי יריה מתיבת-השדה ורצתי בחזרה לראות מה אירע. 21 גרמנים, ובתוכם קפיטן ושני לויטננטים, יצאו הלכו מתוך התיבה, וידיהם מורמות. גרמני אחד ניסה לפני כן לחמוק משם, אך קיבל כמה כדורי רים מרובה M 1 ("גרנד", חצי-אבטומטי). השאר סברו כי הגיעה השעה לגמור באותו עסק. ערכתי חיפוש אצל השבויים וחשבת, כי מוטב שנסתכל גם במה שנשתייר בתיבת-השדה. לקחתי אחד השבויים והטלתי עליו לסלט ול-הניע ממקום למקום את החפצים והכלים שב-"תיבה", למקרה שמא יהיו שם "פחיות-קשים". אך למזלנו לא היו שם כאלה. שלחתי את השבויים לעורף בלוחית שלושה מאנשי והקימותי את מערך-ההגנה עם השאר. למחרת בבוקר שלחו לנו עזרת-מה, והחזקנו בעמדה זו כמה ימים, עד שחטיבתנו הוצאה לעורף, לשם ארגון מחדש. הערה: לגוף רשימה זאת, שהיא העתק דו"ח-קרב רגיל, מאת סרג'נט-טכני בדיביוזיה ה-28 של צבא ארה"ב, הקדימה מערכת "עתון-הרגלים" הערה, האומרת: "כל קורא דו"ח זה ייקל לו להבין, על שום-מה אותו סרג'נט-טכני הנו כיום לויטננט-שני".

פלגת-הסער נגד תיבות-שדה

לויט. טרי אורגן כותב על נושא זה ב"ירחון הרגלים" של צבא ארה"ב, ספטמבר 1945: התקפה על מערה יפנית בעיה חמורה למחלקת רובאים רגילה. אינך יכול להטיל בפשטות כמה רימוני-יד, לזנוק פנימה ולבער את שרידי האויב. דבר זה עולה בתיי אנשים יקרים. שיתוקם של ביצורים תת-קרקעיים אלה מצ-

"ירחון הרגלים", ספטמבר 1945:

הערת הגורל: בתור "כלי-זינו" הימיוחד של מפקד-הבטליון יכולה "פלוגת-הסער" לבצע את המשימות של חיסול תיבות-שדה, שמחלקת-הרובאים מהסוג הרגיל, עם כל חוסנה, חסרה את הציוד הנדרש לכך. הפלוגה מאומנת במיוחד ונשלחת לקרב בפקודת-מפקד-הבטליון.